Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 34. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ЛЮТОГО 1984. ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 23, 1984 No. 34. VOL. XCI.

Сенатор Д'Амато інформує про голод

Вашінгтон. — У „Конференційних звітах" Сенату ЗСА, що появляються двічі у місяць, поміщено в числі з датою 28-го січня 1984 року довшу статтю сенатора Алфонса Д'Амато з Ню Йорку, п.н. „Совєтський геноцид", в якій автор, нав'язуючи до 50-ліття дипломатичних відносин між ЗСА і СССР, представляє трагедію Великого голоду в Україні в 1932-33 роках.

Сен. Д'Амато підкреслює особливо сильно факт, що цей голод був зумисно викликаний, щоб знищити український нарід у його змаганні до незалежности, яке завершилося коротко в часі Першої світової війни. Сен. Д'Амато з повним знанням описує нищення української інтелігенції, а відтак селянства большевицькою владою. Далі він цитує зізнання свідків Великого голоду в Сенаті про те, як зорганізовані банди комуністів забирали у селян кожний колосок хліба, кожну картоплину чи зерно гарбуза, про те, як совєтські війська замкнули кордони України, щоб не випустити нікого із вмираючого голодовою смертю населення.

Сен. Д'Амато звертає увагу на те, що про цей жахливий голодомор західні країни ледве писали, а не здобулися на ніякий протест. Цього завернути не можна, — пише сен. Д'Амато, — але ми можемо згадати пам'ять тих, що померли від голоду і тим остерегти всіх на Заході, що дорожать свободою. І саме тому я пропоную спеціяльну резолюцію в Сенаті, щоб визнати факт Великого голоду в Україні. Такою резолюцією ми можемо належно спом'янути померлих, піклуватися живими, а тим з-посеред нас, що 'святкують' 50-річчя наших дипломатичних зв'язків з СССР, дати щось отверезуючого до думання".

В Ню Йорку відбулася післяріздвяна зустріч сеньйорів

Ню Йорк (О. Соневицька). — У неділю, 5-го лютого ц.р., о год. 2-ій по полудні Комісія суспільної опіки при Українському Інституті Америки з ініціятиви її невтомної голови Лідії Савойки відбулася чергова зустріч сеньйорів в Українському Спортовому Клюбі. Лідія Савойка, директор еміграційного депаратаменту Католицької акції, відома зі своєї помочі для громадян, взяла ще на свої плечі обов'язок опіки і поради для українських сеньйорів. Від півтора року віджило життя в цій секції.

Сеньйори щомісяця сходяться разом, для них влаштовують перекуски, часом цілі обіди і мистецькі програми. Відбуваються для них реферати і поради.

Літньою порою виїжджають автобусами поза місто, де перебувають цілий день на свіжому повітрі. Наприклад, відбулась прогулька до Стемфорду, де є цінний музей і гарна церква. Сеньйори мали щастя, що тоді був в Стемфорді Владика Славомир з Югославії в гостині отців Василіян, і відправив для них Службу Божу разом з Владикою Василем і гарною, чистою українською мовою виголосив проповідь.

Цього року відвідали ще монастир в Гленкові, чарівну околицю над морем.

Такі зустрічі сеньйорів раз в місяць є конечні, бо старші і самітні люди потребують поради, помочі і розваги.

Л. Савойка, яка є ініціяторкою різних зустрічей привітала численно зібраних сеньйорів, коло 120 осіб, без уваги на погану погоду. Отець Іван Ткачук провів молитву, парох церкви св. Юра о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, коротко промовив до присутніх і заінтонував коляду „Бог Предвічний". Д-р Микола Шпитко заторкнув деякі проблеми сеньйорів.

Д-р Роман Осінчук в короткій доповіді подав поради, як звичайно з легким гумором, а д-р Микола Ценко поділився деякими своїми враженнями і переживаннями.

Л. Савойка просила, щоб голосилися до неї сеньйори, які хотіли б помогти їй в праці для сеньйорів в разі потреби. Наприкінці подякувала тим всім, що їй помагали при влаштуванні прийняття: Тані Павловській, яка приготовила добрий обід при помочі дочки Басі і сина Богдана, Ользі Соневицькій за співпрацю і всім присутнім, що так численно зібралися, не зважаючи на дуже погану погоду.

На внесення Л. Савойки обрано п'ятичленну Номінаційну комісію. Загальні збори відбудуться в суботу, 3-го березня, о год. 1-ій по полудні у школі св. Юра. Члени Номінаційної комісії зберуться на годину раніше.

ПРЕЗИДЕНТ РЕҐЕН ВІТАЄ УНС З НАГОДИ 90-РІЧЧЯ

Президент Роналд Реґен, у листі на руки головного предсідника УНСоюзу, з 17-го лютого 1984 року, привітав УНСоюз з нагоди його 90-літнього ювілею. Поміщуємо повний текст листа Президента і його переклад на українську мову.

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

February 17, 1984

I am delighted to send my warm greetings to all those celebrating the Ninetieth Anniversary of the Ukrainian National Association.

The U.N.A. is the oldest and largest Ukrainian American organization and has provided leadership and outstanding service to that community since its inception nearly a century ago. America draws strength from the special qualities of her many citizens who combine pride in our great nation with appreciation of their own cultural heritage. The Ukrainian National Association fosters such recognition of the values of the homeland and exemplifies a tradition of fraternal service and sacrifice designed to benefit immigrants to this country.

It is important to note that for ninety years the U.N.A. has been in the forefront of efforts to build fuller and more meaningful lives for Ukrainian Americans. The scholarship fund has been especially instrumental in furthering the educational goals of those in your community.

Once again, congratulations on reaching this significant milestone in the history of your organization and may you continue to be a force for progress and freedom in the years ahead.

Ronald Reagan

БІЛИЙ ДІМ ВАШІНҐТОН

Мені дуже приємно вислати гарячі привітання для всіх тих, хто святкує 90-річний Ювілей Українського Народного Союзу.

УНС — це найстарша і найбільша українська американська організація і вона дбала про провідництво і прекрасне обслуговування своєї громади від хвилини свого виникнення майже сто років тому. Америка зміцнюється такими вартостями багатьох її громадян, які поєднують почуття гордости до цієї великої країни з почуттям любови для своєї власної культурної спадщини. Український Народний Союз плекає таке розуміння великих вартостей своєї батьківщини і є світлим прикладом братської служби і жертвенности, які подумані на те, щоб приносити користі іміґрантам у цій країні.

Це дуже важливо підкреслити, що протягом 90-ти років УНС йшов у авангарді всіх заходів і починань для побудови повнішого і більш повноцінного життя для українських американців. Особливо стипендійний фонд є допоміжним для поглиблювання освітніх цілей багатьох у вашій спільноті.

Отже ще раз гратуляції вам у час, коли осягнуто цю важливу віху на шляху історії розвитку вашої організації, і побажання, щоб ви продовжували бути важливою силою у поступі й свободі в майбутніх роках.

Роналд Реген

У Вашінґтоні застановляються над змінами в СССР

Вашінгтон. - Президент Роналд Реген, віцепрезидент Джордж Буш і державний секретар Джордж Шулц відбули вузьку нараду і застановлялися над змінами, які наступили в Совєтському Союзі після смерти тамошнього лідера Юрія В. Андропова. Як відомо, Джордж Буш і лідер республіканської більшости в Сенаті Говард Бейкер брали участь в похоронах і репрезентували там З'єднані Стейти Америки. Крім того, Буш по дорозі до Москви відвідав Лондон, Париж і Рим, а після похоронів Андропова, як відомо, зустрічався і розмовляв з новим генеральним секретарем ЦК КПСС Константином Черненком.

Після повороту американської делегації з Москви Буш і Бейкер розмовляли з Президентом і звітували йому про ситуацію, яка тепер створилася та евентуальні зміни в закордонній політиці СССР, які можуть корисно вплинути на відновлення переговорів між урядами ЗСА і СССР, а в майбутньому до поправи співпраці між обидвома державами.

Президент Р. Реген, який ще минулої середи, 1-го лютого заявляв, що К. Черненко більше як його попередник схильний до поправи співпраці із ЗСА, відмовився від дальших коментарів в тій справі при зустрічі з кореспондентами в Білому Домі. Він тільки заявив, що радо зустрінеться з новим совєтським лідером в будьякому часі. Президент підкреслив, що зв'язків на найвищому рівні між Вашінгтоном і Москвою не було від листопада 1982 року, тобто від похорону Леоніда Брежнєва, коли знову ж таки віцепрезидент Дж. Буш зустрічався з Ю. Андроповим. Реген признався, що він висловлює тільки думки і спостереження віцепрезидента, який привіз з Москви надію на покращання ситуації і евентуальної відднови переговорів про редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї.

Під час наради Буш і Шулц обмірковували з Президентом різні аспекти закордонної політики і можливості змін в новій ситуації.

Виходячи з Овального бюра, президент Р. Реген повторив кореспондентам вже раніше сказані ним слова: „Якщо Совєтський Союз хоче миру — буде мир".

ВІРА ВОВК ЗНОВУ ВИСТУПИТЬ У ЛМКЛЮБІ

Ню Йорк. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 24-го лютого ц.р., в годині 7-ій вечора, тут, при 136 Друга авеню, відбудеться авторський Вечір Віри Вовк, відомої письменниці, поетеси і літературознавця, з новою програмою.

У СВІТІ

ЛИСТИ ДО ІТАЛІЙСЬКИХ пресових установ, надіслані „Червоними бригадами" в понеділок, 20-го лютого, дякають розправою над ще одним американським дипломатом після вбивства минулого тижня Лімона Ганта, директора міжнародних сил на Синайському півострові. Листи підписані „войовничим крилом" „Червоних бригад" і прислані римським газетам „Джорнале д'Італія" та „Іль Маніфесто", а також мілянському бюрові агентства АНСА, признають свою відповідальність за вбивство Ганта. В листі, присланому агентству АНСА, написано: „Військове крило Червоних бригад признається до вбивства брудного гаранта американського генерала Лімона Ганта. Геть, НАТО з Італії. Імперіялістичні сили, геть з Лівану. Ні! ракетам у Камізо. Військове крило має на прицілі ще одного американського дипломата. Кінець комунікату Чероних бригад". В листі не названо прізвища дипломата.

СЕНАТОР ЗСА ВІЛЛЯМ КОГЕН, республіканець з стейсту Мейн, провів розмови в понеділок, 20-го лютого, з совєтськими офіційними представниками про пропозиції президента Роналда Регена відносно зменшення арсеналів зброї. Після розмов з Васілієм Кузнєцовом, заступником голови Президії Верховної Ради, і першим заступником міністра закордонних справ Георгієм Корнієнком, сенатор Коген сказав, що він відчув „новий тон" з совєтської сторони та бажання зайнятися питанням контролі над озброєнням. Сенатор Коген відмовився пояснити деталі своїх розмов, заявивши, що спочатку він поговорить з державним секретарем Джорджом Шулцом.

КІЛЬКА ТИЖНІВ розслідувань і публічних обвинувачень військових у із злочинах проти цивільного населення та порушення прав людини викликали пригнічене почуття серед збройних сил Арґентини. Вищий військовий старшина з приводу цього заявив: „Якщо такий наступ проти збройних сил буде продовжуватися, це викличе конфронтацію".

ПОЛЬСЬКИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ ОН, засуджена за шпигунство, була звільнена в понеділок, 20-го лютого, після відбуття понад чотирьох років ув'язнення з загального терміну семи років. Звільнення службовця Аліції Веселовської було жестом вияву доброї волі польського уряду під час відвідання Польщі Генеральним Секретарем ОН Хавіє Перезом де Куєяром, який зустрічався з високими польськими урядовцями, включаючи прем'єр-міністра генерала Войцеха Ярузельского, щоб спеціяльно обговорити справу звільнення Веселовської.

СОВЄТСЬКЕ ОФІЦІЙНЕ агентство ТАСС повідомило, що при ремонті старого будинку в столиці Білорусі Мінську робітники знайшли 73 фотографії Бернарда Шова. На фотографіях Шов, відомий англійський драматург, представлений з різними видатними людьми того часу: з Альбертом Айнштайном, Чарлі Чапліном, Джов Дейвидсоном та іншими. Всім фотографіям понад 50 років, але вони збереглися добре. „Залишається загадкою, кому належали фотографії", — заявило ТАСС. Як відомо, Шов відвідав Совєтський Союз у 1931 році. Дорога до Москви веде через столицю Білорусі Мінськ. Фотографії передали Білоруському музеєві літератури і мистецтва.

УРЯД ІНДІЇ ВИДАВ розпорядження поліції і військам стріляти без попередження по заколотниках, які вже понад тиждень бешкетують у північному стейті Пунджаб де в кровавих сутичках між сігхами і гіндусами за останні дні загинули понад 32 особи. Сігхи, які становлять більшість населення стейту Пунджаб, вимагають більше національних і релігійних прав від уряду прем'єр-міністра Індіри Ганді. Опір гіндусів таким вимогам сігхів викликав криваві сутички.

У ПОЛЬЩІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ КАРДИНАЛА

Варшава, Польща. — Понад 2,000 вірних зібралися в понеділок вечором, 20-го лютого, в церкві на промисловому передмісті Варшави і протестували проти рішення примаса Польщі кардинала Юзефа Ґлємпа перевести священика цієї церкви тракторного заводу „Урзус" Мєчислава Новака в інше місце, далеку сільську місцевість, щоб таким чином відірвати священика від робітників і задовільнити вимогу польського комуністичного уряду позбавити робітників „Урзуса" свого духовноо керівника і прихильника ідей забороненої профспілки „Солідарність"

Як відомо, промисловий комплекс „Урзус" відіграв важливу ролю своїми страйками під час створення вільної профспілки „Солідарність".

Масовий протест парафіян проти рішення кардинала Ґлємпа підтримують багато вищих чинів ієрархії Католицької Церкви Польщі. Особливо молоді священики стають по стороні протестуючих робітників.

В католицькій Польщі Церква завжди була школою польського націоналізму і виховувала патріотично народ проти російських поневолювачів, а потім проти совєтських загарбників та їх польських комуністичних лакеїв. Після запровадження військового стану в грудні 1981 року місцеві церкви стали центрами збереження духу забороненої профспілки „Солідарність". Тепер уряд намагається ліквідувати таке становище, змушуючи кардинала Ґлємпа переводити свідомих священиків, прихильників „Солідарности", в глухі місця, а на їх місце присилати слухняних боягузів.

Робітники вирішили протестувати проти таких махінацій уряду і угодовства кардинала. Кардинал підтвердив перед кореспондентами під час пресової конференції з нагоди його від'їзду до Південної Америки, що крім священика Новака, він перевів ще другого прихильника „Солідарности" священика Єжи Попєлюшка, але відмовився давати якінебудь пояснення.

Під час відсутности кардинала Ґлємпа вірні мають намір звернутися до краківського кардинала Франціщка Мачарского, який заступає Ґлємпа, щоб Мачалский анулював переміщення священика Новака і Попєлюшка. Кардинал Мачарскі відомий як більш войовничий і безкомпромісовий у відносинах з комуністичними властями.

Під час протестаційної Служби Божої в парафіяльній церкві „Урзуса" лунали навіть голоси звернутися у цій справі до Папи Івана Павла II. Після Служби Божої вірні залишилися в церкві цілу ніч і співали патріотичні протиросійські релігійні гимни.

Нюйоркська округа УНС відбуде свої Річні збори

Ню Йорк. — Президія Окружної Управи Відділів Українського Народного Союзу, яку очолюють д-р Іван О. Флис — почесний голова, Микола Хоманчук голова, Олена Гентіш — секретар і Василь Щюпа — касир, інформує, що цієї п'ятниці, 24-го лютого ц.р., о год. 6:30 вечора в Українському Народному Домі, при 140-42 Друга авеню, кімната ч. 22, відбудуться Річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНС міста Ню Йорку й околиці.

До участи в Зборах запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, по два представники від кожного із 32-ох Відділів, конвенційні делеґати і зацікавлені члени.

У Зборах, які матимуть звичайну програму нарад з вибором нової Управи, візьмуть участь члени Головного Уряду УНСоюзу, які подадуть короткі інформації про працю і розвиток УНС. Присутні матимуть змогу ставити питання членам Головного Уряду і Управи Округи та взяти участь в загальній дискусії.

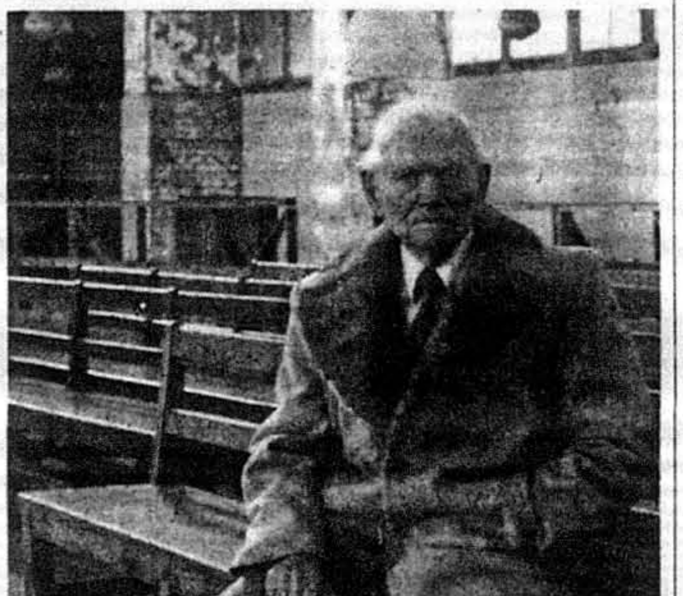
В АМЕРИЦІ

СПІКЕР ПАЛАТИ Репрезентантів Томас О'Нілл передбачає, що Волтер Мондейл, колишній віцепрезидент в адміністрації президента Джиммі Картера, а тепер передовий кандидат на президента Демократичної партії, не матиме жадних труднощів на Конвенції партії в липні цього року і буде номінований кандидатом. Т. О'Нілл не виключає, що за 4-5 тижнів багато дотеперішніх кандидатів-демократів відпаде і демокати визнають Мондейла своїм кандидатом (не формально) ще перед Конвенцією. О'Нілл незадоволений тим, що демократи сваряться між собою, замість атакувати „головного противника" Роналда Регена. Сам спікер вже раніше підтримав В. Мондейла і визнав його одиноким кандидатом, здібним перемогти Р. Регена. Свою думку про ці справи Т. О'Нілл сказав також під час виступу на Фльориді на нарадах екзекутивної ради АФЛ-КІО, робітничої спілки, яка також вже раніше визнала кандидатуру Мондейла і підтримує його організаційно і фінансово.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, не зважаючи на те, що у стейті Айова відбулися демократичні кокуси для вибору делеґатів на демократичну Конвенцію в липні ц.р., поїхав у „табір ворога", тобто в табір його політичних противників і там на місці опрокидував всі закиди демократів проти його внутрішньої і зовнішньої політики, зокрема економіки і соціяльних програм, які демократи використовують для своїх пропаґандивних передвиборчих цілей. Правда, Р. Реген не називав прізвищ передових демократичних кандидатів на президента, але ті, що слухали промови Президента, знали кого він мав на увазі. Реген заявляв, що ті люди, які самі живуть у „скляних домах", ніколи не повинні кидати каменем, бо він, камінь, може попасти у їхню власну хату. Президент Р. Реген побував у двох місцевостях; Вотерлу і Де Мойн, і всюди його зустрічали маси народу.

КОНСЕРВАТИВНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗСА звернулися із запитом до Адміністрації президента Роналда Реґена, чому Америка мусить вислуховувати критику країн так званого Третього світу на кожній генеральній асамблеї Об'єднаних Націй і рівночасно матеріяльно допомагати ОН та поодиноким країнам, що до цього світу належать. Питання дослівно звучить так: „Чому платники податків, американські громадяни, мусять вислуховувати критику на адресу З'єднаних Стейтів Америки і рівночасно нести фінансовий тягар втримування ОН?" Вашінгтон, як відомо, покриває 25 відсотків всього бюджету ОН, тобто 4 більйони долярів річно. З другої сторони Совєтський Союз, якого рідко критикують країни Третього світу, залягає з вплатами до ОН, а на деякі програми взагалі відмовився платити. Про всі ці згадані і багато інших справ пише у своїй книжці „Неопределені нації, ОН і світові надпотуги" Ричард Джексон, дипломат і свого часу високий речник місії ЗСА в ОН.

Мирон Сурмач запанував на сторінках журналу разом із Статуєю Свободи

Мирон Сурмач на острові Елліс

Ню Йорк, Н. Й. (Л. В-а). — Спеціяльне видання журналу „Ню Йорк Сандей Нюз", недільного додатку до „Дейлі Нюз", з 19-го лютого цього року, яке цілковито присвячене кампанії віднови „Величної Пані" — Статуї Свободи на острові Свободи, недалечко від славнозвісного Елліс острова, подало на своїх сторінках, у прецікавому репортажі „Острів Сліз", пера Ніла Гіршвелда, зворушливі спогади українського піонера, книгаря і пасічника Мирона Сурмача про його приїзд до Америки 73 роки тому.

У широкому репортажі з докладною історією „Острова Сліз" і сильветками кількох славних іміґрантів, які перейшли через цю браму до своєї обітованної цілі — Америки, описано їхні „надії і страхи" (визнають чи не визнають іміґраційні власті їх гідними ступити на вільну землю Америки). Проте журналіст Н. Гіршфелд у репортажі найцентральніше місце уділив якраз українцеві М. Сурмачеві. Відразу на початку репортажу поміщено велику розміром, якраз на одну сторінку на розвороті журналу, кольорову прегарну фотографію Мирона Сурмача, що сидить у повний зріст на тлі іміґраційної залі „Острова Сліз". Ця заля „пишається" облупленими лавками і стінами і світить великими непомитими вікнами, що й викликало кампанію за віднову і Елліс-острова, поруч Статуї Свободи, якій у 1986 році здійсниться столітній ювілей. З правого боку цієї промовистої світлини є такий напис: пасічник Мирон Сурмач, тепер

Закінчення на ст. 3.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00.
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00.
Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і "money orders" виставляйте на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Про Туреччину, терор і Папу

Недавно на засіданні Европейської ради в Женеві ця 21-членна установа не допустила Туреччини взяти участь у нарадах цієї престижевої організації, тому що турецький уряд,у складі якого були генерали, мав брутально трактувати турецьких терористів у численних турецьких в'язницях. Туреччина є повноправним членом Ради.

Ця причина доволі поверховна, тож відомо, що турецьких терористів підтримувала Москва; подруге в Туреччині відбулися загальні вибори, які вибрали консервативний уряд, після чого генерали відмаршували до своїх частин у касарнях.

Чи згадана причина оправдана чи ні, але поступування Европейської ради не корисне як для Туреччини, так і для решти Европи. Турецькі військові кола перебрали були уряд у свої руки в 1980 році, тобто тоді, коли цивільне правління не спромоглося зліквідувати домашній тероризм. Мілітарний режим в Анкарі зумів зліквідувати тероризм, з чого повинні бути вдоволені уряди европейських країн, які відчували цей тероризм на власній шкурі.

Наглядним доказом, що турецький тероризм був підсичуваний Москвою та її сателітами у Східній Европі — є зізнання турецького терориста Магмета Алі Аджі, який намагався вбити Папу Івана Павла II в 1981 році.

У зізнаннях Аджа сказав, що він співпрацював з КҐБ через посередництво болгарських шпигунів в Римі. Італійський суддя Іляріо Мартелля провадив слідство в двох останніх роках і у висліді в цілості підтвердив зізнання Аджі про каґебівський провід турецьких і міжнародних терористів. Судова розправа проти трьох болгарів має початися цієї весни. Між ними є Серґей Антонов, „урядовець" болгарської летунської лінії в Римі.

Важливим зв'язковим між Аджою і КҐБ був Абузер Уґурлю, голова турецької мафії, який „урядував" у Софії, столиці Болгарії. Згідно з інформаціями американських розвідчих чинників Уґурлю є теж професійним шпигуном Болгарії. Він тепер сидить у турецькій в'язниці під закидом торговлі наркотиками й зброєю.

Турецький військовий суд засудив Аджу за вбивство в 1979 році Абді Іпексі, редактора журналу „Міллієт"; Аджа мав зізнати, що Уґурлю приказав йому вбити згаданого редактора. Аджа також сказав, що цей самий Уґурлю передав йому „три автоматичні револьвери" для виконання цього вбивства.

У своєму рішенні Европейська рада не брала до уваги цього факту, що до наглих судів у Туреччині спричинився „імпортований тероризм". Ця установа також злегковажила останні вибори, в яких 92-ма відсотками голосів вибрали Турґута Озаля, як і те що кандидат військових кіл був третім кандидатом на пост прем'єр-міністра.

Европейська рада не тільки, що не дозволила турецькій делеґації взяти участь у сесії, але навіть погрожує усуненням Туреччини з Ради взагалі.

Політика цієї европейської установи щонайменше є загадковою, якщо не зовсім безглуздою,тим більше, що Туреччина є членом НАТО і займає винятково важливе стратегічне положення між СССР і Близьким Сходом і Европою. Крім цього важливе те, що Америка і НАТО взагалі намагаються втримати Туреччину в західньому союзі вільних країн.

Микола Бараболяк

ЗАМОРОЗИЛО Б ЗЕМЛЮ ДО 50 ҐРАДУСІВ ФАРЕНГАЙТА?

Є ще серед нас одиниці, які пов'язують наші політичні аспірації з третьою світовою війною. Така війна — в їхніх очах — єдина нагода нам визволитись. Досвід Другої світової війни їх нічого не навчив, їх мислення спетрифіковане в епосі 1917-1920 років. До їхньої свідомости не доходить, що третя світова війна немислима, бо обернулась би у нуклеарне страхіття, а це загибіль світу. Ні Совєтський Союз, ні Захід не можуть до того допустити. Підрахунки наслідків такої війни показують, що в ній згинуло б від вибухів і радіяції коло двох більйонів людей, половина населення землі. Останніми часами, крім тих наслідків нуклеарної війни, звернено увагу на кліматичні зміни на землі, спричинені вибухами ракет, що їх ціле людство ледве чи могло б пережити.

На весні 1983 року з'їхалось у Кеймбриджі, Масс., коло 100 вчених, експертів у кліматолоґії, які зосередили свою увагу на питанні, які наслідки принесла б нуклеарна війна для життя на нашій плянеті. Висліди їхніх дослідів друкуються у журналі „Саєнс". Один із учасників того симпозіюму, відомий із телевізії професор астрономії і плянетарних студій в Корнельському університеті — Карл Саґан,написав при співпраці з іншими ученими, яких називає,статтю до журналу „Форейн Аффейрс" (ч. 62/2), де в сумаричний спосіб інформує про висліди тих кліматичних студій. А тепер дещо з цієї статті.

Стаття Саґана цікава і вартісна тому, що він у питомий йому інтересний спосіб сумаризує теж некліматичні наслідки нуклеарної війни, що вказує на глибину його знання цього питання. Він пригадує, що коли від 12-кілотонної бомби на Гірошіму згинуло приблизно 200,000 людей, то які були б наслідки, коли нині типічна бомба має силу 500 кілотонн (0.5 меґатонни), тобто рівновартість півмільйона тонн динаміту? СССР і ЗСА мають разом 50,000 зарядів сили 15,000 меґатонн (15 мільйонів кілотонн), тобто сили 15 більйонів тонн динаміту, не враховуючи вибухового матеріялу ракет Великобританії, Франції і Китаю.

Очевидно ніхто не передбачає, щоб у можливій війні вжито всю цю вибухову силу. Але коли б вжито тільки частинку її, то не тільки атмосфера, але і тропосфера та стратосфера будуть так напоєні димами і порошнею частинок із землі, а температура від вогню з ракет, які запалять в повітрі нітроґен, така висока, що буде знищена озоносфера, а з тим прийде до такого збільшення ультрасоняшної радіяції, що веґетація на землі зазнає нестерпної шкоди. Порошня із землі заабсорбує соняшне світло до тієї міри, що температура на землі впаде нижче толеранції людського і веґетаційного життя. На сторінці 266 проф. Саґан подає графік температури на землі відповідно до кількости меґатонн вибуху, вказуючи, що коли б вибухло 10,000 меґатонн, температура на землі обнизилась би до мінус 50 Фаренгайта. Тому, що сонце було б заслонене, день виглядав би, наче присмерк. Навіть серед дня важко було б будьщо побачити. В наслідок нуклеарних експльозій прийшов би період жахливого зимна, темряви і радіоактивної тривоги, спричиненої радіоактивною порошнею з одночасним бомбардуванням усього живого ультрафіолетними проміннями. Вогні, спричинені бомбардуванням, створили б масу піротоксин, які затруїли б все життя. Води позамерзали б, продукція зернових рослин була б неможлива. Зацитую дещо зо звіту згаданої конференції:

„Ледве чи ті, які пережили б нуклеарну атаку, витримали б довго в дуже змінених біологічних умовах, в новому кліматі, при високому насиленні радіяції; при знівеченій хліборобській, економічній і соціяльній системі; чи перенесли б надзвичайний психологічний шок? Самі екологічні ефекти знищили б цивілізацію принаймні Північної гемісфери. Те, впарі з попереднім знищенням принаймні 2-ох більйонів людей, враховуючи безпосередні і довготермінові наслідки нуклеарної війни, мусить довести до висновку, що в Північній ґемісфері не було б людей, які залишились би в живих".

Автор уважає, що якщо завданням нуклеарної зброї є відстрашити противника від воєнної атаки, то для тієї мети вистане яких тисяча нуклеарних головок, бо цього досить, щоб знищити воєнний потенціял і СССР і ЗСА. Збільшувати число зарядів понад ту кількість, яка вже напродукована (коло50,000), — це пряме безумство. На марґінесі згадаю в статті, що коли б совєтські верховоди наважились заатакувати Захід і той Захід навіть не відплатився, то вітри понесли б на територію СССР тільки радіоактивного матеріялу, що це спричинило б і там такі кліматичні зміни, що совєти власними ракетами знищили б і себе.

Реасумуючи написане, д-р Саґан твердить, що зимно, темрява, радіоактивність, піротоксини і ультрафіолетні промені, навіть коли б ужито тільки 2,000 стратегічних головок із воєнного стратегічного арсеналу, то це виставило б на смертельну небезпеку в такий чи інший спосіб кожного, хто пережив нуклеарну атаку.

Мені важко писати про екологічні, біологічні та кліматичні наслідки нуклеарної війни, бо не маю відповідної підготови в тих ділянках. Думаю, що Лев Яцкевич, експерт у „Свободі" від цих справ, перестудіювавши згаданий вище рапорт, який має появитись небаром друком у журналі „Саєнс", дасть читачам „Свободи" точнішу інформацію про ту сторінку наслідків нуклеарної війни, яка нам погрожує.

Закінчення на ст. 3.

З ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Машина з електронним розумом

Ще до Першої світової війни наше знання електромагнетної енерґії обмежувалося до електромагнетних хвиль та русла електронів у металевому провіднику. Але з хвилиною, коли людині вдалося вивезти електрон з металевого провідника назовні, народилася нова ділянка електричного знання — електронна інженерія, популярно звана електронікою, що стала основою розвитку радіової, телевізійної, радарної та компюторної технологій.

Компютор в основі - це механічний пристрій з електронним розумом та маґнетною пам'яттю, що створив революцію в техніці обрахувань, скоротивши їх час у сотню тисяч разів.

Перший електронний компютор назвали винахідники ЕНІАК (акронім слів Електронік Нюмерикел Інтеґрейтор Енд Компютер). На наші часи, це була величезна машина, величиною 23 x 12 метрів та вагою 30 тонн. У цьому компюторі було вбудованих 18,000 електронних лямп, які витворювали так багато тепла, що для його охолоди треба було заінсталювати в кімнаті 10-тонновий повітро-холодильник. Цей компютор був призначений для обрахування балістичних кривих для потреб Американської армії в часі Другої світової війни. На жаль, армія дістала його до вжитку щойно 15-го липня 1946 року, тобто після закінчення війни. Його перевезено остаточно до Балістичної лябораторії в Абердін Прувінг Ґравндс в Мериленді, де він і досі стоїть, як музейний експонат.

Від винаходу ЕНІАК-у, компютор перейшов уже крізь четверту ґенерацію по транзисторній інтеґрованій мережі і мікропроцесорі; систему мікропроцессора винайшов молодий американський інженер з фірми Інтел, використовуючи основу монолітної системи. В основі його компютор величиною менший за кістку цукру, але своєю потужністю та засягом обрахувань не уступає в нічому ЕНІАКові.

У висліді постійного розвитку компюторів збільшилася шалено скорість обрахування з одночасною мініятюризацією їх величини. Цей процес розвитку компюторів ще не закінчений, бо інтеґрована мережа, що спочатку була заснована на т. зв. технології „суцільної" логіки, перейшла на технологію монолітної системи.

Її основу становить мікроскопічна, логічна система, спроможна виконати один мільйон обрахувань на секунду! В часі, коли пишемо цю статтю, науковці працюють над компютором з „оскілковою" (chips) пам'яттю. Мережу цієї пам'яті можна побачити тільки під електронним мікроскопом, при чому один квадратовий інч вміщає поверх 5 мільйонів інформаційних знаків.

Усі сподіються, що цей мініятюрний компютор буде виконувати 10 мільйонів обрахувань на секунду та стане в 1990 році кульмінаційним завершенням ЕНІАК-у.

Дія модерного компютора, в основі, нагадує працю людського мозку. Людина затримує передані їй інформації в осередку пам'яті, аналізує їх і на основі тієї аналізи приходить до певних рішень чи висновків. Ті висновки вона реєструє або на папері, або передає їх назовні притаманною своєю мовою. Аналогічно працює компютор. Він сприймає вступні інформації запрограмовані чи закодовані на тавровій карті чи стрічці, переносить їх до осередку своєї пам'яті, аналізує згідно з поданою програмою, та передає вислід цього процесу назовні. Але на цьому аналогія кінчиться.

Бо людина, додаючи кілька груп чисел чи гасел, завжди може зробити помилку, але компютор непомильний доти, поки отримані ззовні дані та програма процесу обрахування правильні.

Людина може на протязі 10-ти секунд додати два чотирицифрові числа. За той самий час середньої величини компютор може додати більйон таких чисел.

У модерному компюторі цифрові величини представлені комбінацією електронних бінарних (двійкових) сиґналів або (імпульсів). За елементарний бінарний сиґнал править наявність або відсутність електричного імпульсу, при чому наявність імпульсу представляє одиницю (I), а його відсутність (0).

Кожне число, аналогічно як в азбуці Морзе, представлене комбінацією тільки двох сиґналів (0,1). В середині компюторів ці двійкові (бінарні) сиґнали представлені кількома тисячами вимикачів, що або є відчинені, або замкнені.

Дія цифрового компютора засновується на послідовному виконанні окремих команд (кодів) даної Програми, що її переводиться в осередку пам'яті, в осередку обрахувальних операцій, в осередку контролі у вводі й виводі.

Сучасні великі цифрові компютори типу „ІБМ" мають швидкодіючі пристрої для запам'ятування, з маґнетними осердями, що спроможні виконувати десятки тисяч операцій на секунду.

Немає сумніву, що наше покоління ввійшло вже в добу компюторів, яку американці назвали „пушбаттон ворлд". Сьогодні жадний більший банк, кредитова кооператива, установа чи навіть малі підприємства не можуть обійтися без допомоги компютора. Компюторів вживається для банкових операцій, математичних обрахунків,

Закінчення на ст. 4.

АК

ХТО ЩЕ НАД ТИМ ПОМІРКУЄ?

Ще одна нова книжка? І видання волинян? Ще комусь хочеться займатись такими справами? Припускаю, що таке могли б ви почути від багатьох, якщо б їм пропонувати калинового кольору книжку „Духовість українського народу". Вона тільки побачила світ і автор її є о. Степан Ярмусь, доктор теолоґії та викладач Колеґії св. Андрея у Вінніпеґському університеті.

А проте — нова книжка, що її видало Т-во „Волинь" у Вінніпеґу, таки варта уваги. Такою справою, як духовість нашого народу, мало хто займається; кільканадцять книжок наших учених (Г. Ващенко, Н. Я. Григоріїв, М. Костомарів, Ю. Липа, І. Огієнко, Ю. Вассиян, В. Янів, М. Шлемкевич та інші)на цю тему давно стали „білими круками". Буденні та актуальні справи вичерпують, здавалося б, усі потенційні сили нашої спільноти, переважно ніколи зупинитися й поміркувати над такими філософічно-суспільними проблемами, як духовість окремого українця чи української громади. І ось, коли в цей своєрідний застій о. Ст. Ярмусь вносить свій голос, та ще й небуденно арґументований, — щось ніби свіжий подув вітру проноситься над усією нашою діяспорою.

Кожному відомо, плиткіше чи глибше, що український народ має свою власну духовість. Ця духовість відрізняє його від сусідів, навіть іноді йде всупереч з духовістю сусідів, — і це вона кермує всіма нашими національними діями, нашими зусиллями і заходами, навіть нашими особистими рішеннями. Ця духовість до якоїсь міри і відповідає за нашу національну долю, а що вона, як стверджують більшість її дослідників, є постійним даром Бога для кожної нації, — її, мовляв, не можна змінити: її слід тільки до найменших нюансів пізнати та, пізнавши, діяти згідно з нею, дорожити нею і, збагативши її загальнолюдськими цивілізаційними та технічними осягами, маршувати з нею в майбутнє.

Автор книжки „Духовість українського народу" о. д-р Степан Ярмусь вже раніше виявив себе як непересічний мислитель та відважний дослідник, який не боїться піднести певну проблему, ані пробувати її насвітлити з нового, йому тільки питомого погляду. Так він зробив і в цій новій публікації. З нагоди недалеких святкувань 1000-ліття Християнської України спробував він ще раз переглянути такі проблеми, як дохристиянська духовість нашого народу; чому християнство увійшло у національну духовість українців так глибоко, що просто не уявляємо собі українця-нехристиянина; наскільки ця духовість оформлювала нашу історичну долю в її успіхах і невдачах; чи створила вона, ця духовість, основи нашої національної культури; наскільки вона діє тепер, у черговій трагічній добі існування української нації; та чи живемо ми цією духовістю, використовуючи всі її глибинні позитиви і оминаючи її провальні недомагання, що їх наша історія не раз уже пробувала ставити нам перед очі та давала нам правильну лекцію на майбутнє?

Всі ці питання — великі та складні — і на розгляд кожного варт було б мати окрему книжку, але о. Ст. Ярмусь дав собі з ними раду. Він приходить при кожній з цих проблем до таких позитивних, творчих та будуючих висновків, що читаєш книжку — дарма, що часом її мова наукова і суха, — з цікавістю та стаєте в одну лаву з її автором. Разом з ним ви ще раз закріплюєте в собі основне переконання, що ми, українці, — з правіку мали у своїй духовості первні людяности, демократизму, почування справедливости і чести, культурний аристократизм та ідеалізм, віру в Божий Промисел у світі та в потойбічному житті, життєрадісність і творчі таланти. Все це дало нам окремішність і своєрідність, — ми далекі від напушеного, гордовитого і нетолерантного Сходу (від Візантії — до Кремля), але й далекі від матеріялістичного, праґматичного і скомерціялізованого Заходу (імперія Риму і сучасний брак основних напрямних). Ця окремішність , з волі Божої Мудрости, своєрідна та ориґінальна; перед нею, пізнавши її, стають з ненавистю одні, але з подивом і признанням інші. І доки ми будемо собою — доти ми, теж у висновках книжки о. Ст. Ярмуся, непереможні та вічні.

Книжка має свої малі недомоги: її формовано наспіх і на цьому втратила її суцільність, — три перші її статті, що були подані як публічні доповіді, треба було вирівняти на три останні, що мають переконливість і блискучі своїми арґументами. Та це невелике „але" вирівнює вступна стаття автора, передмова проф. д-ра Юрія Мулика-Луцика, добрий друк і обкладинка М. Онуфрійчук-Сокульської. Нічого й казати, що Т-во „Волинь" осягло цією книжкою свій черговий успіх.

Д-р Осип Кравченюк

ПЕРШІ УРЯДОВЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

II

У Талпаша і його дружина Анастазії було п'ятеро дітей: Алджер, Дженні, Гелен, Анна і Іван. Гелен і Анна працювали медсестрами у Бруклині, а про інших не маємо відомостей.

Заступником першого предсідника УНС-у був Михайло Євчак. Він народився в лютому 1863 року у Варанно в родині Івана і Марії з Литвинів; був найстаршим із п'ятьох дітей. До Америки приїхав у 1880 році; замешкав у Порт Бавклі біля Вілкс-Беррі і протягом восьми років працював у копальні. У 1888 році його батько прибув до Америки і працював у копальні Проспект у Вілкс-Беррі. Рік пізніше Михайло Євчак оснував власне готелеве підприємство „Ріверсайд Готел", працюючи одночасно каменярем у Мідвейл-Плейнс біля Вілкс-Беррі. Був він також уділовцем у каменярському підприємстві в Майнард, Миш.

Із смертю Івана Косека, словака, у свій час дійсного лідера слов'янських імігрантів, Євчак став головним дорадником для своїх земляків, помагаючи їм зокрема як перекладач при різного роду трансакціях. 20-го травня 1882 року він одружився з Анною Вансок. У них було двоє дітей: Анна і Михайло, мол. З ініціятиви М. Євчака побудовано у Білкс-Беррі греко-католицьку Марійську церкву, посвячену о. Іваном Волянським. У ній М. Євчак був куратором і до неї належав з родиною до 1893 року, коли разом з місцевим братством св. Петра і Павла перейшов на православ'я.

Співпрацюючи з о. Олексієм Товтом, який працював тоді для російської православної місії, Євчак намагався перевести у православ'я також греко-католицьку Марійську церкву, очевидно без порозуміння з її вірними. Десятирічний судовий процес закінчився невдачею речників православ'я, і тоді вони побудували при цій самій вулиці православну церкву, в якій М. Євчак став куратором. На пості предсідника УНС він був не цілий рік, бо вже 10-го квітня 1895 року місцеві москофіли обрали його делеґатом на основуючі збори т. зв. „Русского Православного Кафолического Общества Взаимопомощи", у якому працював касиром до 1906 року. Вміжчасі він заснував похоронне заведення у Плейнс, Па., що його провадить по сьогоднішній день його син Михайло Йосок (Євчак).

Співосновник і перший секретар Українського Народного Союзу о. Іван Констанкевич народився 10-го червня 1859 року в Перемишлі, де й ходив до вселюдної школи. Середню освіту він одержав у гімназії у Львові; теологічні студії завершив на Львівському університеті; був рукоположений на священика в Перемиській катедрі 1881 року. Служив о. Іван один рік при австрійській армії; був сотрудником при церкві в Ярославі; відтак австрійський міністер війни назначив його капеляном 20-го реґіменту інфантерії, і на цьому пості о. Констанкевич пробув три роки. До Америки приїхав 30-го квітня 1893 року і став парохом церкви Преображення Господнього в Шамокіні, Па.

Отець Констанкевич належить до найвизначніших постатей української іміграції як священик і суспільний діяч. Він був першим секретарем УНС (1894-95 р.), співвидавцем разом з о. Нестором Дмитровим „Свободи" (від 18-го липня 1895 року до квітня 1896), заступником виділового (1895 р.), виділовим (1896). У 1901 році він став головою створеної у Шамокін „Духовної Ради", а на вічу в Філядельфії (15-го вересня 1909 р.) його обрали освітнім дорадником створеного тоді товариства „Просвіта". У Шамокіні о. Констанкевич оснував читальню і хор; в Мавнт Кармел — читальню і школу для старших і дітей.

Любитель книжок, він мав чималу бібліотеку, яку пізніше подарував Товариству Українських Братств у Шамокіні. Отець Іван був жонатий, у нього була дочка Галина, заміжня Вайсер. Помер він 1918 року.

Іван Ґлова, перший касир УНС, народився 24-го червня 1863 року в родині рільника Матвія у селі Завадка біля Риманова, повіт Сянік. Там таки закінчив він вселюдну школу, а потім допомагав протягом кількох літ батькові при господарстві. До Америки прибув він 18-го листопада 1882 року, осів у місті Денвіл, Па., де працював три місяці у вальцівні. Потім І. Ґлова був затруднений при будові залізниці між Снайдертавном і Санбері, Па. та в копальні вугілля в Ексцелзіор біля Шамокіну, де пробув сім років. У 1889 році Ґлова замешкав у Шамокіні; по трьох роках відкрив у Ексцельзіорі крамницю з мішаними товарами. Це підприємство мало великий успіх і він провадив його до 1906 року, коли знову переніссь до Шамокіну (321 Північна Шамокін вулиця), де дістав працю поштаря.

У шамокінській громаді Ґлова втішався великою популярністю і серед чужинців і серед своїх земляків, для яких був незрівняним помічником і дорадником. Він був співосновником місцевої української церкви (1889 р.), головою Руської Торговельної Компанії та одним із перших директорів Народного Банку у Шамокіні. Одночасно був уділовцем електрівні у Ковл Тавншіп і у Шамокіні, Торговельної Компанії Говен у Ню Йорку та фабрики порошку у Скрентоні. В Українському Народному Союзі був касиром (1894-95), другим предсідником (1895-98), а на 11-ій Конвенції УНС у 1910 році його обрали головним радним. Коли у 1909 році постало у Філядельфії Товариство „Просвіта", Ґлова став там заступником предсідника.

Іван Ґлова був жонатий два рази: перший раз з Катериною Хлебовською (вона померла 9-го травня 1907 року), другий раз з Еллою Емк. Із першого подружжя у нього було п'ятеро дітей: Марія, Михайло, Матвій, Володимир і Антонія. Він помер 12-го серпня 1921 року.

Радними на Першій Конвенції УНС стали: Андрій Пивоварник (Вілкс-Беррі, Па.) Юрій Хиляк (Олифант, Па), Яків Даньковський (Джерзі Сити, Н. Дж.), Теодор Хом'як (Мавнт Кармел, Па), Олександер Галабурда (Сентралія, Па) та д-р Володимир Сіменович (Шамокін, Па). Не про усіх них маємо точніші відомості.

Андрій Пивоварник був родом з Лемківщини і в час заснування УНС співпрацював уже з о. Олексієм Товтом при навертанні українців-католиків на православ'я. Разом з братом Іваном був одним із основників т. зв. „угорської" католицької церкви у Вілкс-Беррі, що її посвятив у 1887 році о. Іван Волянський. Був Пивоварник членом місцевого Братства св. Петра й Павла, а в 1893 році передав о. Товтові, тоді вже православному, ключі до місцевої церкви.

Юрій Хиляк походив із села Луги, Горлицького повіту; до Америки прибув у 1880-их роках і осів у Олифанті, Па. Дуже підприємчивий, він багато помагав нашим іміґрантам. Коли д-р Сіменович виїздив із Олифанту, він передав Ю. Хилякові керування кооперативою, а цей, сплативши людям їхні належності, став її власником. З Олифанті Хиляк був співосновником місцевої церкви, підписав її чартер (1892 рік) і належав до церковної ради. Втішався він великою пошаною серед чужинців, став у 1904 році шкільним директором у Олифанті, а в 1925-30 роках був першим українським посадником у цьому місті. Був Ю. Хиляк також предсідником Товариства „Згода Братств" теперішнього 406-го Відділу УНС-у. Коли в 1911 році постав Український Робітничий Союз, Ю. Хиляка обрали заступником предсідника, а на Третій Конвенції УРСоюзу в 1913 році його обрали предсідником. В Українському Народному Союзі Хиляк був касиром (1895-98) і предсідником (1898-99 роки).

Про Якова Даньковського і Теодора Хом'яка не маємо відомостей.

Олексій Галабурда був співосновником української парафії в Мавнт Кармел. Там він провадив корчму, а 1897 році його обрали делеґатом на Четверту Конвенцію УНСоюзу.

(Продовження буде)

КОНТРОВЕРСІЙНУ СПРАВУ тихої молитви в публічних школах, яку підтримує Адміністрація президента Роналда Регена, будуть розглядати сенатори в кінці цього тижня, — заявив кореспондентам сенатор Говард Бейкер, лідер республіканської більшости в Сенаті. Бейкер передбачає довгу дискусію, а може навіть „филибастер", тобто зумисне протягання дискусії, хоч не виключає, що в остаточному голосуванні за цією справою голосуватиме більшість сенаторів.

РЕПРЕЗЕНТАНТИ БАГАТЬОХ релігійних груп в ЗСА звернулись офіційно з проханням до Верховного Суду відкинути закиди про податкове надужиття висунене проти проповідника Об'єднаної Церкви Сун Мунг Муна, корейця, якого федеральний суд в Ню Йорку засудив на 150,000 долярів кари за неплачення податків. Не зважаючи на поділ в церквах на ліберальне і консервативне крило, у випадку оборони Муна стали всі одностайно, вбачаючи у його засуді безпосередню загрозу для своїх релігійних громад і своїх церковних інституцій.

50,000 ДОЛ. ЗА 10 ДОЛ.

У ВІЦІ ВІД 25 РОКІВ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ СЛІД ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ, АБО ПИСАТИ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Мирон Сурмач...

Закінчення зі ст. 1.

йому 90 років, він повернувся з ностальгією до Елліс-острова і дуже яскраво пригадує собі його подорож з України 73 роки тому".

У дальшому тягу статті з'являється ще одна світлина нашого книгаря і пасічника, цей раз менша і чорно-біла, на якій М. Сурмач зображений з бандурою. Під знімком є знову напис: „Мирон Сурмач грає на українській бандурі. Він прибув на Елліс-острів по 21-денній плавбі (з Европи) по океані". Тут же автор репортажу пише про М. Сурмача таке: „В прозорий і гарячий ранок в червні 1910 року австрійський океанський пароплав приплив до Нюйоркської гавані з однією тисячею стривожених надією і втомлених від довгої плавби океаном людей. Один із них був Мирон Сурмач. Він залишив свою рідну Україну, щоб бути з братом, який вже проживав в Америці. Йому тепер 90 років, але він в розквіті здоров'я, рожевий з обличчя, є добрим пасічником і досі розводить бджоли, збирає мед і робить з нього вжиток у Седл Рівер, Н. Дж. І хоч прибув сюди понад 73 роки тому, він пригадує собі Елліс-острів так, наче це все було учора. Сурмач розповідає: 'Ми були 21 день на кораблі з Трієсту. Я хворів з того 19 днів. Були тут і жиди, і росіяни, і українці, і німці на покладі корабля, переважно бідні люди. Я подорожував третьою клясою і спав у ліжку не сам. Я мусів ділитися ліжком з іншим хлопцем з Галичини.

В трюмі корабля було ґаряче, а море було дуже неспокійне, особливо для тих, що були невідповідно вдягнені, бо в національних строях. Всі хворіли. На кораблі давали нам багато їсти, забагато гуляшу. І, як ви знаєте, ми не могли виходити на палубу. Але коли ми прибули в Америку, кожний і кожна вийшли на палубу, бо ми забули нараз своє хворування. Коли ви бачите Статую Свободи, коли ви поглянете на цю простягнену руку із смолоскипом, тоді вас огортає це найвеличніше почуття. Це так, наче ви йдете до неба і Бог прийняв вас! Коли ви приходите до Елліс-острова, ви думаєте й турбуєтеся: 'чи перейду я комісію? Чи мене завернуть назад?' — кожний тремтів із страху. Багато хто стрибав з корабля у воду, коли їм казали, що для них нема в'їзду в Америку. Моє перше враження — від варти, від поліції, від лікарів — всі вони виглядали незмірно великими для мене, вони говорили гучним голосом і були дужі й сильні. Я почувався маленьким. Лікарі казали вам скинути сорочку. Вони заглядали вам в очі з боязні, що ви несете в собі хворобу, яку передасте іншим. Вони шукали, чи хто не хворий туберкульозою; вони пробували міць ваших м'язів, щоб побачити, чи ви надаєтеся до фізичної праці. Коли виявлялося, що ви здорові, — то вас ставили направо. Якщо ж лікар не був певний, ви йшли на ліву сторону. Коли ви були нездорові, — вас давали деінде. Я тримав у руці 25 долярів, щоб показати їм. Я витратив одного доляра на кораблі, купивши цитрину, щоб не дістати скорбуту (цинґи). Тож я боявся, чи в мене досить грошей для того, щоб перейти цю пробу. Але вони ніколи на гроші навіть не подивилися.

Я бачив плачучих людей, яким сказали, що їх не пустять на берег. Але я витримав всі проби. Після цього вони дали нам яблучний пай і молоко. Це дуже мені смакувало. Я завжди пам'ятаю той смак. Я ніколи не їв такого смачного яблучного паю в Европі. Потім якийсь чоловік розмовляв зі мною по-українському і вони посадили мене на човен в напрямі Гобокену, щоб звідти я міг сісти на потяг до Пенсильванії і бути з моїм братом. Я був дуже щасливий і мені хотілося в ту ж хвилину написати моїй матері про мій успіх. Я був гордий з себе і говорив собі, що це ж уже успіх! Америка віднині буде моїм домом!", — закінчив Сурмач свою розповідь."

Автор репортажу описує це досвід давніх імігрантів інших національностей з Европи, але тільки М. Сурмачеві уділено аж так багато місця і уваги в цьому прецікавом описі „Острова Сліз", через який прибуло в свій час до Америки понад 17 мільйонів людей. Тепер його відновляють, бо є думка мати тут музей іміграції.

Свято ялинки в Рочестері

Школа українознавства ім. Тараса Шевченка в Рочестері, Н.Й., обходила минулого року чвертьстоліття свого існування. На протязі усіх цих святкувань для відзначення різних важливих подій з історії нашого народу, улаштовувала вона раз у році одну велику імпрезу для батьків і запрошених гостей.

Цього року в Різдвяному сезоні відбулося „Свято ялинки". Діти від першої до восьмої кляс деклямували окремо, чи групами вірші, співали коляди під проводом своїх учительок — Лариси Харамбури, Лесі Телеги, Ірини Климочко, Валентини Макогон, Анни Буцерки, Ольги Павлишин, Ольги Павук. Все відбувалося гарно, складно, без помилок, видно було кропітку працю. Навіть англомовна кляса під проводом Оленки Лилак проспівала виразно „Святий Миколай іде". На щастя школи, на місце старших учителів, які протягом багатьох років жертвенно й майже безкорисно присвячували свій час (і які вже всі з різних причин відійшли) зголосилася відповідна кількість молодих, уже тут навчених, які, однак, добре володіють українською мовою й хочуть працювати для своєї молоді.

Можна мати претенсії до восьмої кляси, що не дуже хотіла попрацювати її тільки частинно вивчила чудовий вірш Богдана Лепкого „У Різдвяну ніч", в той час, як молодші кляси деклямували навіть і по два, а то й співали додаткові пісні. Дуже гарно понисалася одинадцята кляса, яка вивела інсценізацію Романа Завадовича „Казка-вигадка смішна про ведмедя ласуна", в якій знаменитим був сам „ведмідь" Ігор Бабюк, в чому заслуга вчительки Тамари Денисенко.

Десята кляса за ініціятивою й під проводом учительки історії Дарії Еливів показала щось зовсім нове, чого ніколи в нашій школі ми ще не бачили, а це ляльковий театр. Учні вивели „Вертеп", гарно вимовляючи текст своїх ролей та зручно й вміло диригуючи ляльками (пастушки, три царі, смерть, Ірод, ангел, чорт) чим викликали веселий настрій і захоплення глядачів, які нагородили їх спонтанними оплесками. Пісні й сценку супроводила дуже гарно на фортепіяні учениця ІІ-ої кляси Ніна Денисенко, а для 5-ої кляси — вчителька Любов Цегельська. Зі старшими клясами працювали ще Теодор Потерийко й Володимир Зазуляк. Програму оголошували учні Стефан Павук і Наталка Король.

Склалося так, що якраз у нашій парохії гостював архимандрит чина Отців Студитів о. Любомир Гузар, і він був гостем на шкільному святі. На закінчення отець промовив кілька слів до молоді і як же приємно було, що високий достойник промовляв до українських дітей українською мовою, а діти його уважно слухали і розуміли! Отець архимандрит був недавно в Параґваю. Там якраз тепер у школах вакації, але трошки інші, ніж тут, бо тепер там температура 40 ступенів за Цельсієм. Не дивлячись на спеку, там святкують, як і ми, зберігаючи Богослуження, традицію. Отець особливо бажає, щоб наша молодь тут знала, що в Параґваю проголосили на час вакацій курси українознавства і в Екарнасіоні зголосилося сорок охочих. Курси будуть проходити кожного дня на протязі двох місяців.

Там, як і тут, стараються, щоб українські діти виростали свідомими свого походження, своєї національної приналежности. Ніщо не приходить легко, — сказав отець, — все на світі здобувається послідовною працею, а не мріями. Найкращий доказ - нинішній концерт. Все вийшло гарно, але скільки труду й часу треба було вкласти і вчителям і учням, і батькам, і приятелям школи. Честь і слава всім, що допомагають вести добре діло, щоб навчати мову, релігію, батьківську спадщину. Отець архимандрит привіз привіт від наших братів із Південної Америки та побажав усім присутнім всього кращого з нагоди Різдва Христового й Нового Року.

Директор школи інж. Петро Лещишин подякував гостеві, усім батькам, бабусям і дідусям, що прийшли звеличати шкільне свято, учителям за їхній труд, та запросив усіх на скромну перекуску, яку приготовили членки з Кружка Батьків.

Л. Цегельска

Заморозило б...

Закінчення зі ст. 2.

На маргінесі цієї інформації хотів би я тільки звернути деяку увагу на політичну сторінку того питання, яким ми повинні особливо зацікавитися.

Нам слід забути про всякі заходи, чи радше реторику, пов'язані з приготуванням до якогось „збройного зриву", на який ми надіємось, вважаючи збройний конфлікт між Заходом і СССР неминучим. А такими надіями переладована наша преса, яка репрезентує наші „революційні" кола. Єдиною ефективною нашою зброєю на еміграції є посилення і розбудова нашого інтелектуального потенціялу на найвищому рівні. Це одиноке може в нинішній міжнародній констеляції, яка запетрифікована на довгі роки, потрясти диявольськими силами, які взяли верх над нашою батьківщиною. На превеликий жаль, такі наші акції, як нагінка на гарвардський почин чи на Енциклопедію Українознавства, та загалом торпедування починів, які піднесли б наш інтелектуальний кредит у світі, протегуючи і підтримуючи водночас інтелектуальну мілизну, вказують на те, що тьма кромішня заливає спроквола наш політичний інтелектуальний небозвід, подібний у наслідках до тієї темряви, яка закрила б нашу плянету на випадок нуклеарного зудару, — про що пише проф. Саган.

ПОЛ НІЦІ, ВІДПОВІДАЛЬНИЙ за контролю озброєння і переговори про редукцію міжконтинентальної нуклеарної зброї, заявив, що зміни в Москві — смерть Юрія Андропова і заміна його Константином Черненком, новим генеральним секретарем ЦК КПСС, може корисно вплинути на зміни у переговорах і цю нагоду повинні використати обидві сторони, тобто ЗСА і СССР. Накопичення нуклеарної зброї в атмосфері політичного напруження небезпечна річ для обидвох країн, — заявив Ніці, який не виключає корисних змін у совєтській закордонній політиці.

Перт Амбой і околиця!

В неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 2-ій по пол. в залі церкви св. Михаїла

Схід 3-тя вул., МЕНВІЛ, Н. Дж.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, по два представники і конвенційні делегати наступних Відділів:

104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 344, 349, 353 і 372

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1984 рік
9. Доповідь головного організатора УНС СТЕПАНА ГАВРИША
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС

Олеся Орлян, обласна організаторка УНС

Архиєпископ Марко *почесний голова* — **Михайло Захарко** *голова*

Іван Бабин, *касир* — **Дарія Оріховська**, *секретар*

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

$5,000 — $10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:

$6.50	річно
$3.35	піврічно
$1.75	квартально
.60	місячно

ЦЮ ГРАМОТУ МОЖУТЬ НАБУТИ **ТІЛЬКИ** ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ У ВІЦІ 16 до 55 років

Український Народний Союз

проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1984-85

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ**, на основі

1. Фінансової потреби.
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити **до 31-го березня 1984 р.**, на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

АРГЕНТИНСЬКИЙ АДМІРАЛ на пенсії, якого обвинувачують у проведенні жорстоких катувань в жахливому центрі під його керівництвом у 1970-их роках, був арештований і обвинувачений у причетності до діяльности так званих „бригад смерти". Адмірала Рубена Чаморрона арештували минулої неділі вечором на міжнародному летовищі в Буенос Айресі в той час, як він прилетів з Південної Африки.

Наклад

АЛЬМАНАХА Українського Народного Союзу на 1984 рік

вичерпується

Спішіть зі замовленням!

Ціна $8.00 з пересилкою.

Мешканців Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Пассейк, Клифтон, Патерсон, Ратерфорд і околиця!

В суботу, 10-го березня 1984 р., о год. 5:30 веч. в приміщенні Української Централі в Пассейку при 240 Говл Авеню

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу

до участи в яких запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Окружної Управи та конвенційні делегати наступних Відділів:

42, 64, 134, 182 і 394

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1984 рік
9. Доповідь головного касира УНС УЛЯНИ ДЯЧУК
10. Різні справи
11. Закриття зборів

У Зборах візьме участь:

Уляна М. Дячук, головний касир УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ІВАН ХОМКО, *голова*

ВАСИЛЬ МАРУЩАК, *секретар* — **ІВАН БЛИХА**, *касир*

Український Відділ Голосу Америки

шукає

КАНДИДАТІВ на ПРАЦЮ

з професійним досвідом у вживанні української мови і з радіожурналістичними здібностями.

Представники Голосу Америки будуть у Ню Йорку від **22-го до 24-го лютого для проведення інтерв'ю із зацікавленими в такій праці.**

Праця полягає переважно у перекладах матеріялів з англійської на українську мову і в писанні репортажів на різні теми. Крім бездоганного знання української і англійської мов, кандидати повинні мати також голосові дані і дикторські здібності, відповідні для передач на коротких хвилях, і обізнаність з важливішими поточними подіями у світі, особливо, що стосується американсько-радянських відносин.

Усі кандидати мусять пройти письмовий і дикторський іспит. Початкова заробітня платня 20,965 — 25,366 дол., залежно від кваліфікацій.

Зацікавлених, просимо телеф. до **Еда Кулаковського у Персональному Відділі Голосу Америки, тел.(202) 485-8117.**

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 5.

О. Микитюк, Елджінкорт	22.17	М. Ковалисько, Клівленд	2.00
М. Тимець, Овк Ловн	17.00	М. Коженьовський, Філядельфія	2.00
д-р О. Фаріон, Чикаго	17.00	І. Коровицький, Сомерсет	2.00
д-р В. Богданів, Асторія	12.00	Й. Кузишин, Юньйон	2.00
о. З. Злочовський, Дженкінтавн	12.00	А. Кулинич, Орлендо	2.00
О. Куса, Випани	12.00	Й. Куць, Трентон	2.00
Д. Німилович, Стактон	12.00	Р. Лазарчук, Дітройт	2.00
Б. Шарий, Луісвілл	12.00	Я. Лесків, Юньйон	2.00
П. Буковинський, Бейон	10.00	Е. Лехман, Віллімантик	2.00
С. Дубей, Трентон	10.00	Б. Лончина, Стерлінг Гайтс	2.00
В. Кучкуда, Брик Тавн	10.00	В. Мадач, Дітройт	2.00
А. Данилюк, Дітройт	7.00	І. Мандра, Латам	2.00
д-р М. Лободяк, Форт Дадж	7.00	В. Матківський, Чикаго	2.00
Я. Марусин, Випани	7.00	М. Медвідь, Ст. Пітерсбург	2.00
Г. Половинко, Парма	7.00	Р. Миколаєвич, Гайд Парк	2.00
І. Попадинець, Кенкакі	7.00	П. Михайленко, Парма	2.00
М. Садовський, Ст. Луїс	7.00	С. Михалько, Гарфілд	2.00
В. Сімків, Філядельфія	7.00	М. Міщенко, Мт. Проспект	2.00
С. Череватюк, Маямі	7.00	Проф. О. Оглоблин, Лудлов	2.00
Е. Ярош, Кіннелон	7.00	М. Осадца, Трентон	2.00
Я. Базюк, Дітройт	5.00	В. Пакуляк, Міннеаполіс	2.00
Д. Бобеляк, Нюарк	5.00	Т. Пастушенко, Ірвінгтон	2.00
С. Бобеляк, Клифтон	5.00	Г. Перец, Чикаго	2.00
В. Матлага, Картерет	5.00	А. Пілат, Менвілл	2.00
Р. Венгльовський, Маямі	4.00	Д. Плаван, Сомерсет	2.00
Т. Чучман, Амстердам	4.00	о. В. Покотило, С. Бавнд Брук	2.00
Р. Андрушків, С. Оренджі	2.00	Н. Прегар, Міннеаполіс	2.00
Т. Барабаш, Порт Шарльот	2.00	М. Процюк, Філядельфія	2.00
М. Бараник, Воррен	2.00	Р. Раковський, Бронкс	2.00
В. Божик, Бирбенк	2.00	А. Рибалт, Янгставн	2.00
Д. Вирста, Рочестер	2.00	Н. Світлична, Ірвінгтон	2.00
М. Венке, Юньйон	2.00	Я. Сенишин, Геркімер	2.00
Н. Вербяна, Джерзі Сити	2.00	М. Силенко, Джамейка	2.00
В. Вишиваний, Ню Йорк	2.00	С. Сіллярчук, Бостон	2.00
З. Воробець, Нюарк	2.00	І. Слободян, Енглвуд	2.00
Я. Гоїв, Гемтремк	2.00	В. Сокіл, Миддл Виледж	2.00
Я. Городецький, Кендел Парк	2.00	П. Соломко, Чикаго	2.00
Р. Грабець, Парма	2.00	М. Ступарек, Лорейн	2.00
О. Даниш, Сієтл	2.00	В. Табачук, Клірвотер	2.00
С. Джулинська, Чикаго	2.00	М. Тарапацький, Юньйон	2.00
Р. Домбчевський, Рочестер	2.00	К. Тесля, Марльборо	2.00
І. Заплатинський, Ферв'ю Парк	2.00	К. Тиравська, Чикаго	2.00
М. Захарко, Менвілл	2.00	І. Холєва, Гемтремк	2.00
І. Зелем, Вотерфорд	2.00	Цибрівський, Луісвілл	2.00
В. Калин-Магмет, С. Орендж	2.00	І. Цибрівський, Луісвілл	2.00
Н. Каменецька, Стактон	2.00	В. Шмуляк, Гіллсайд	2.00
С. Кецик, Ґлучестер	2.00	О. Янчук, Лос Анджелес	2.00
Т. Кікньо, Бриджв'ю	2.00	Д. Ярмоленко, Перл Рівер	2.00
П. Климко, Гери	2.00	І. Попівчак, Віндсорт	1.00
С. Клюфас, Ню Джерзі	2.00	А. Пишко, Філядельфія	1.00

Машина...

Закінчення зі ст. 2

стернування ракет, передбачень погоди, вислідів виборів, наукових аналіз, а навіть для вибору женихів, чи майбутніх дружин. Не треба бути великим пророком, щоб не передбачити, що в недалекому майбутньому компютор стане частиною устаткування кожної хати так, як телефон, радіо, телевізор, автоматична піч до огрівання, чи повітрохолодильник.

Багато людей вірить, що життя наших дітей і внуків в 2000-ім році буде відбиткою Орвеллівського марива („Рік 1984"), основаного на системі перфорованих карт.

Але багато даних вказує, радше, на те, що цій доктринерській ідеї завдасть нищівного удару саме компютор, що вплине на гуманізацію цієї доби, стане захисником індивідуальної свободи людини та причиниться у великій мірі до пацифікації воєнних інстинктів „володарів" нашої плянети.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО СМЕРЕКА, член УНС Відд. 40-го ім. свв. Петра і Павла в Ірі, Па., помер 31-го грудня 1983 року на 69-му році життя. Нар. 15-го липня 1915 року в Космирині, Західня Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку сестрінка Романа Остапа з родиною, ближчу і дальшу родину і приятелів. Похорон відбувся 3-го січня 1984 року на цвинтарі Гейт оф Гевен в Ірі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Свистун, секр.

МИХАЙЛО ПАСТЕРНАК, член УНС Відд. 372-го ім. І. Франка у Плейнфілді, Н.Дж., помер 31-го грудня 1983 року на 61-му році життя. Нар. 25-го травня 1922 року в Ляшках Крулєвскіх, Зах. Україна. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку дружину Оксану, сина Вілліяма з дружиною, доньок Стефу і Славку з чоловіками і восьмеро внуків. Похорон відбувся 4-го січня 1984 року на цвинтарі Гіллсайд в Плейнфілді, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МИХАЙЛО НАГУРНИЙ, член УНС Відд. 350-го ім. св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., помер 31-го грудня 1983 року на 73-му році життя. Нар. 1910 року в Дзессуп, Па. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Анну, сина Михайла, дві сестри — сестру Андрею, ЧСВВ, і Марію Дякунчук, брата Миколу і троє внуків. Похорон відбувся 4-го січня 1984 року на цвинтарі св. Йоана в Дарієн, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
Тома Фінів, секр.

РОЗА ОРЛЕЦЬКА, член УНС Відд. 163-го Т-ва „Єдність" у Філядельфії, Па., померла 2-го січня 1984 року на 59-му році життя. Нар. 1923 року в Червенцях, Югославія. Членом УНС стала 1977 року. Залишила в смутку мужа Захарія, дочку Розмері, сина Петра з родиною в Австрії; сина Франка, братів — Християна, Якова і Адама з родинами; сестру Анну з родиною, дві внучки і дальшу і ближчу родину. Похорон відбувся 5-го січня 1984 року на цвинатарі Вайтмарш Меморіял Парк в Проспектвіллі, Па.

Вічна Її Пам'ять!
Теодор Дула, секр.

МИХАЙЛО ДАВИДКО, член УНС Відд. 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Й., помер 1-шого грудня 1983 року на 60-му році життя. Нар. 15-го листопада 1923 року в Акроні, Н.Й. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Вірджінію, сина Леррі Джана, сестер — Марію Бравер, Анну Боровяк, Ольгу Паньків, брата Івана, швагерку Юлію, ближчу і дальшу родину та багато приятелів. Похорон відбувся 5-го грудня 1983 року на цвинтарі в Чіктовага, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Б.Припхан, секр.

ВАСИЛЬ СПАСИК, член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мінн., помер 6-го січня 1984 року на 70-му році життя. Нар. 1914-го року в Піттсфілді, Масс. Членом УНС став 1966 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Теодора, дочку Меланію з чоловіком, братів Володимира і Михайла. Похорон відбувся на цвинтарі Гетсеманія в Міннеаполісі, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар.

МАРІЯ РАДКО-МЕККАРТІ, член УНС Відд. 29-го в Нантікок, Па., померла 6-го січня 1984 року на 61-му році життя. Нар. 21-го березня 1922 року в Нантікок, Па. Залишила в смутку мужа Джана, синів Михайла і Степана, доньок Патришу і Кеті і двоє внуків. Похорон відбувся 9-го січня 1984 року на цвинтарі Непорочного Зачаття в Монтклері, Н.Дж.

Вічна Її Пам'ять!
О.Маліцак, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 26-го ЛЮТОГО 1984 р.

Джансон Ситі, Н. Й. Річні збори Т-ва Запорозька Січ 21-ий Відд., о год. 1-ій по пол. в залі української православної церкви св. Івана. — Г. Пригода, гол., З. Васипів, секр.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Округи Балтимор, Вашінґтон і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в неділю, 4-го березня 1984 р., о год. 2-ій по пол. в приміщенні дому „Самопоміч" при 239 Савт Бродвей у БАЛТІМОРІ, Мд.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх віддінових урядовців і конвенційних делеґатів Відділів з таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашінґтон — 15, Балтімор — 148, 320 і 337, Куртіс Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіти уступаючої Управи Окружного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Уділення абсолюторії Управі
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення пляну праці на 1984 рік
9. Доповідь головного предсідника д-ра Івана О. Флиса
10. Різні справи
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Д-р ІВАН О. ФЛИС, головний предсідник УНС
ЕВГЕН ІВАНЦІВ, головний радний УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Богдан Ясінський *голова* — **Остап Зинюк** *секретар*

Іван Малко, *касир*

Увага! *Увага!*

ЧИКАҐО й ОКОЛИЦЯ!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЧИКАҐІВСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

у п'ятницю, 2-го березня 1984 р., о год. 7-ій веч. в залі Клюбу Сеньйорів в Чикаґо, Ілл.

при 2355 Вест Чикаґо Авеню

Згідно правильника Окружних Комітетів, участь в нарадах повинні взяти урядовці Окружного Комітету, конвенційні делеґати 30-ої Конвенції і по два представники кожного Відділу, а саме:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259, 301, 379, 395, 299, 423, 425, 452, 472 і 499.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Вибір Номінаційної Комісії
4. Відчитання протоколу з попередніх зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами
7. Уділення абсолюторії уступаючій Управі
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії
9. Слово головних урядовців.
10. Схвалення пляну праці на 1984 р. і відзначення 90-ліття УНСоюзу
11. Різні справи і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Мирон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Ґльорія Пашен, заступниця гол. предс. УНС
інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек-Скатт, головна радна УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Михайло Ольшанський, голова

Едвін Блідий, касир — **Осип Шарун, секретар**
